

ΕΤΟΣ 56ον

12 Ὀκτωβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (2889)

«ΕΞΗΛΘΕΝ Ο ΣΠΕΙΡΩΝ ΤΟΥ ΣΠΕΙΡΑΙ ΤΟΝ ΣΠΟΡΟΝ ΑΥΤΟΥ...»

Σήμερα ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας ἐορτάζει καί τιμᾷ τή μνήμη τῶν ἁγίων καί θεοφόρων Πατέρων τῆς ἑβδομης Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787), πού καταδίκασε τήν αἵρεση τῆς Εἰκονομαχίας. Μιά αἵρεση πού ἀλλοίωνε τόν χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας, «ὡς γενική δηλαδή καί χωρίς φόβο Θεοῦ ἀνατροπή τῶν πραγμάτων της». Στή θεία Λειτουργία κατά τήν ἡμέρα αὐτή ὀρίσθηκε ἡ ἀνάγνωση τῆς «παραβολῆς τοῦ σπορέως».

«Ὁ σπόρος ἐστίν ὁ λόγος»

Ἡ παραβολή τοῦ σπορέως ἀνήκει στίς λεγόμενες παραβολές τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει πῶς ἡ Ἐκκλησία ὁδεύει πρὸς τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ εἶναι κάτι λιγότερο ἀπό αὐτή. Ὅσα λέγονται στήν παραβολή τοῦ σπορέως εἶναι γεγονότα καί καταστάσεις πού συμβαίνουν στήν Ἐκκλησία.

Τό θέμα τῆς παραβολῆς τοῦ σπορέως εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καί τό ἀντικείμενο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἄρα λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγγελία τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Γεωργός καί σποριάς τοῦ θείου λόγου εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος καθόταν «παρά τήν θάλασσαν, ἀλιεύων καί σαγηνεύων τοὺς ἐν τῇ γῆ», σύμφωνα μέ μιᾶ ὥραία ἔκφραση τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ ἄνθρωπος μετά τήν πτώση καί τήν ἔξωσή του ἀπό τόν παράδεισο δέν μπορούσε μόνος του νά ἐπανασυνδεθεῖ μέ τόν Θεό. Γι' αὐτό ὁ ἴδιος ὁ Θεός «ἐν προσωπῷ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Κορ. 4,6) «ἐξῆλθεν» πρὸς τόν ἄνθρωπο. Γιά νά προετοιμάσει πρῶτα καί νά σπείρει ἔπειτα στόν «ἀγρό» τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς τόν θεῖο Λόγο.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δίδαξε μέ ἀφθονία τόν λόγον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν σέ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως ὁ γεωργός ἀδιάκριτα σκορπᾷ τόν σπόρο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ διάδοσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φνὸν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφνεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φνὸν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιώσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκούετω.

στή γῆ κι ὄχι ἀλλοῦ λιγότερο κι ἀλλοῦ περισσότερο. Ἡ δύναμη τοῦ θεοῦ λόγου εἶναι τεράστια. Μπορεῖ καὶ τὴν πέτρα νά τῆ μεταβάλλῃ σέ γῆ ἀγαθῆ. Ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀκούει τὸν λόγο καὶ νά τὸν βάζει στὴν καρδιά του καὶ ἐκείνη τότε σάν γῆ ἀγαθὴ καρποφορεῖ. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση μὴ ἠθισμονοῦμε καὶ τὸν διάβολο, πού σπέρνει τ' ἀγκάθια στὸν «ἀγρό» τῆς ψυχῆς. «Ἀλλ' ἡμεῖς κύριοι τοῦ μὴ ἀρπαγῆναι», ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι Πατέρες

Μετὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεωργοὶ καὶ σποριάδες τοῦ θεοῦ λόγου στὸν ἀγρὸ τῆς Ἐκκλησίας ἦταν οἱ Ἀπόστολοι. «Ἡ διακονία ἡγεγεται ἀποστολή», διευκρινίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος καὶ ἰδιαίτερα «ἡ διακονία τοῦ λόγου» (Πράξ. 6,4). Μετὰ τοὺς Ἀποστόλους ἀκολουθοῦν οἱ Ἀποστολικοὶ Πατέρες καὶ κατόπιν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν λάβει τὴν ἐξουσία ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους. Ὅλοι αὐτοί, μέχρι καὶ τοὺς σημερινούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουν ὡς κοινὸ γνῶρισμά τους τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ποιμένες ἔχουν ἀγιότητα βίου καὶ ὀρθόδοξη διδασκαλία, χαρακτηρίζονται Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι αὐτοὶ συγκρότησαν συνόδους, καταδίκασαν αἱρέσεις καὶ σχίσματα καὶ ἐσπειραν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ζωὴ καὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ἐβγῆκε ὁ γεωργὸς διὰ τὴν σπείρῃ τὸν σπόρον του. Καὶ ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον καὶ καταπατήθηκαν καὶ τὰ πηπνὰ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἔφαγαν· ἄλλοι ἔπεσαν εἰς πετρῶδες ἔδαφος καὶ ὅταν ἐφύτρωσαν, ἐξεράθηκαν, διότι δέν εἶχαν ὑγρασίαν· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια καὶ ὅταν φύτρωσαν τὰ ἀγκάθια, τοὺς ἐπνιξαν τελείως· καὶ ἄλλοι ἔπεσαν εἰς καλὸν ἔδαφος καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἀπέδωκαν ἑκατὸ φορές περισσότερον καρπὸν». Οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὐτή. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' ἐσὼς ἔχει δοθῆναι τὸ νὰ γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἰς τοὺς λοιποὺς δίδονται μὲ παραβολάς, διὰ τὴν κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν ἀλλὰ νὰ μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολὴ αὐτὴ σημαίνει τὰ ἐξῆς: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι ποὺ ἔπεσαν κοντὰ εἰς τὸν δρόμον εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν τους, διὰ τὴν μὴ πιστεύουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι δὲ ποὺ ἔπεσαν εἰς τὸ πετρῶδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὅταν ἀκούσουν, δέχονται μὲ χαρὰν τὸν λόγον ἀλλὰ δέν ἔχουν ρίζαν· προσωρινῶς πιστεύουν καὶ τὸν καιρὸν τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνο ποὺ ἔπεσε στὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀκουσαν, ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τοὺς συμπνίγονται ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ ὁ καρπὸς τους δέν ὠριμάζει. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἔπεσε εἰς τὸ καλὸν ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ καρδίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν ἀκούουν τὸν λόγον, τὸν διατηροῦν καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονήν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ, ἐφώνησε: «Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει αὐτὰ διὰ τὴν ἀκοῆν, ἄς ἀκούη».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἡ διδασκαλία τους ἀποτελεῖ τὴ ζωντανὴ παράδοση τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας· εἶναι ἡ ἀγαθὴ γῆ, στὴν ὁποία ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔφερε καρπὸ ἑκατονταπλασίονα! Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ταυτόχρονα καὶ ἀγρός καὶ σποριάδες, ὄχι τόσο γιατί ἐδίδαξαν καὶ ἐποίησαν, ἀλλὰ κυρίως γιατί ἐποίησαν πρῶτα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδίδαξαν (Ματθ. 5,19).

Τί πρέπει νὰ προσέχουμε

Ὁ χριστιανὸς εἶναι διαρκῶς ἓνας μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἕνας μαθητὴς ποὺ μαθητεύει στὴ σχολὴ τοῦ σταυρωμένου βίου πρῶτα καὶ κατόπιν στὴ σχολὴ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ μαθητεία διαρκεῖ ὅσο καὶ ἡ ἐπίγεια ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ. Διαρκῶς μὲ τὴ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χριστιανός, ὡς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἀναζωπυρῶνει τὸν σπινθῆρα τῆς πίστεως του καὶ ὑποδαυλίζει τὴ φλόγα τῆς ἀγάπης του γιὰ τὸν Υἱὸ καὶ κληρονόμο τῆς Βασιλείας, Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὴν ἐπουράνια Βασιλεία Του. ➔

12 Ὀκτωβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου (†850), Δομνίνης μαρτύρων, Συμεών τοῦ νέου θεολόγου (†1022).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: ζ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 5-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ὀκτωβρίου, Γ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

➔ Στή διαδρομὴ τῆς μαθητείας στή σχολή τοῦ Χριστοῦ, ὁ χριστιανός θά συνα-
ντήσῃ πολλὰ ἀγκάθια, ὅπως εἶναι ἡ μέριμνα γιὰ ἄλλα βιοτικά πράγματα. Δέν
ἄρκει νά ἀπαηλαγῆ ἀπὸ αὐτὸ μόνο. Θά πρέπει νά ἀσκεῖται στήν ἀρετὴ σέ ὅλη
τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του. Δέν εἶναι ἕνας καὶ μοναδικὸς ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ
στήν ἀπώλεια τῆς Βασιλείας, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ διαφορετικοὶ μεταξύ τους.

Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Εἶθε νά καρποφορήσῃ στόν καθένα μας
πλουσιοπάροχα καὶ νά μᾶς κάνει εὐδρομους «πρὸ τὰ τῶν οὐρανῶν»! Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΓΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Γεραποστολῆς
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θά ἀρχίσῃ στίς 18 Ὀκτωβρίου 2008 καὶ θά λειτουργεῖ
Σάββατο ἀπόγευμα, ἀνά δεκαπενθήμερο, κατὰ τίς ὥρες 6.00 – 10.00 μ.μ.
στό ἰσόγειο τοῦ κτιρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἰαοῦ 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα: • Σύγχρονη Γεραποστολή •
Κανονικὸ Δίκαιο Γεραποστολῆς • Τριτοκοσμικὴ Κοινωνιολογία • Θεολο-
γία Γεραποστολῆς • Γεραποστολικὴ Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νο-
σολογίας • Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία • Γεραποστολικὴ Πρακτικὴ καὶ Με-
θοδολογία.

Εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272.314 - 317.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm